

De reis van Paulus naar Rome

Festus besloot dat het tijd was om Paulus naar Italië te sturen. Hij gaf Paulus over aan één van zijn officieren, die Julius heette. Die moest Paulus samen met andere gevangenen naar Rome brengen. Wij, de vrienden van Paulus, gingen mee. (...)

Paulus waarschuwt voor moeilijkheden

Intussen waren we al heel lang onderweg. Het was bijna winter, en dus werd het te gevaarlijk om verder te varen. Daarom waarschuwde Paulus de mensen op het schip. (...)

Maar al snel begon het te stormen. De wind waaide hard uit het noordoosten en trok het schip mee, weg van het eiland. We probeerden het schip te draaien, maar dat lukte niet. Toen lieten we ons maar meedrijven. (...)

Paulus zegt dat er niemand zal sterven

De mensen op het schip wilden niet meer eten. Maar Paulus ging tussen hen in staan en zei: 'Jullie hadden naar mij moeten luisteren en op Kreta moeten blijven. Dan waren we niet in deze problemen terechtgekomen. En dan hadden we niets in zee hoeven gooien. Nu vraag ik jullie om moed te houden.

Want het schip zal wel zinken, maar niemand van ons zal sterven. Een engel van de God die ik dien, heeft me dat verteld. Vannacht kwam die engel naar me toe. Hij zei: 'Wees niet bang, Paulus. Jij moet naar de keizer toe. En vanwege jou zal God alle mensen op het schip redden.' Houd dus allemaal moed! Want ik vertrouw op God. Ik weet zeker dat alles zal gaan zoals de engel gezegd heeft. (...)

Paulus zegt dat iedereen moet eten

Nog voordat het ochtend werd, wilde Paulus dat iedereen wat ging eten. Hij zei: 'Jullie zijn nu al veertien dagen lang bang, en al die tijd hebben jullie niets gegeten. Maar nu moeten jullie echt iets eten. Dat is nodig voor jullie redding. Want er zal niets met jullie gebeuren.' Toen Paulus dat gezegd had, pakte hij een brood en dankte God. Iedereen zag hoe hij het brood in stukken brak en begon te eten. Daardoor kregen de mensen nieuwe moed, en iedereen begon te eten. In totaal waren er 276 mensen op het schip. Toen iedereen genoeg gegeten had, werd het graan uit het schip in zee gegooid. Zo werd het schip minder zwaar.

Het schip breekt in stukken

Toen het licht werd, zagen we een kust met een strand. We wisten niet waar we waren, maar we wilden wel proberen erheen te varen. Dus maakten de zeemannen de touwen los waarmee het roer vastgebonden zat. Ook de ankers die het schip op zijn plaats hielden, werden losgemaakt. Die bleven in zee achter. Tegelijk werd voor op het schip een zeil gehesen. En de zeemannen stuurden het schip recht op het strand af. Maar het schip raakte een zandbank onder water. Het voorste deel van het schip kwam helemaal vast te zitten. En door de kracht van de golven begon het achterste deel in stukken te breken.

Alle mensen springen in zee De soldaten waren bang dat de gevangenen weg zouden zwemmen en zouden ontsnappen. Daarom wilden ze hen doden. Maar de officier hield hen tegen, want hij wilde dat Paulus in leven zou blijven. Daarom gaf hij het bevel dat iedereen in zee moest springen. Eerst de mensen die konden zwemmen, en daarna de anderen. Die konden dan planken en andere delen van het schip gebruiken om te blijven drijven. Zo kwamen alle mensen veilig aan land.

Wat hiervoor gebeurde Aan het einde van zijn derde grote reis komt Paulus in Jeruzalem. Omdat een aantal Joden hem beschuldigt, wordt Paulus door de Romeinen gevangengenomen. Zij willen namelijk dat het rustig blijft in de stad. Paulus wil naar Rome om zelf aan de kiezer uit te leggen dat hij niets verkeerd heeft gedaan. En hij moet in Rome het goede nieuws over Jezus vertellen. Uiteindelijk wordt Paulus inderdaad naar Rome gestuurd.